

உ
சிவமயம்

அச்சுலலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும்
வரணியில் வசித்தவரும்
புலம் பெயர்ந்த கண்டாவில் வாழ்ந்தவருமாகிய

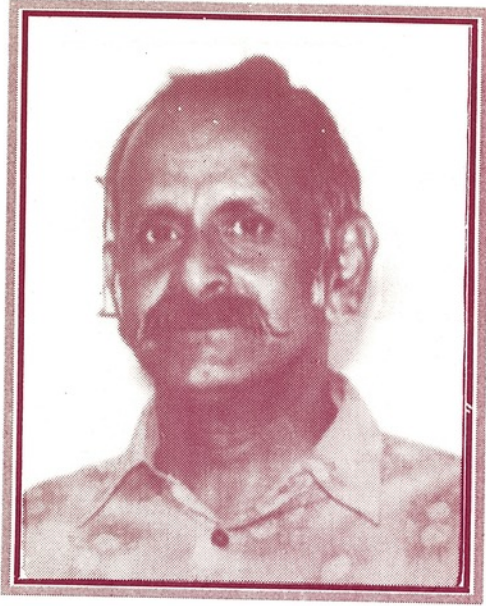
அமரர் பொன்னம்பலம் நடராசா
அவர்களது

நீனைவு மலர்

09-02-2002

யாப்பு: எஸ். எஸ். அச்சுதன்.

சிவமயம்

**அமரர்
பொன்னம்பலம் நடராசா அவர்கள்**

அவதாரம்
30-09-1938

அமரத்வம்
06-01-2002

மறைவு நாள் வெண்பா

விஷி வருட மார்கழியில் வெண்மதி தேய் அட்டமியில்
இசைவுறு நாள் ஈர் பத்து இரண்டினிலே -அசைவகல
நடராசா வெனும் பெயரோன் நானிலத்தை விட்டகன்று
அடைந்தான் அரனார் அடி.

உ
சிவமயம்

**எமது
அன்புத்
தெய்வத்தின்
திருவடித்
தாமரைகளுக்கு
இந்நூல்
சமர்ப்பணம்**

வாசம் குன்றா வாழ்வுதந்து
வழியெங்கும் ஒளிதந்து
தேசம் புகழும் நிலை தந்து
திரும்புமிடமெல்லாம் நினைவு தந்து
அழியாப் பிறப்பெடுக்கும் ஆவல் கொண்டு
ஆன்மா தாங்கிய சரீரம் நீங்கி
ஆண்டவன் நிழலில் அமரத்துவம் கொண்ட
எங்கள் பாசத் தெய்வத்தின் பாதம் பற்றி
எம் கண்ணீர்ப் பூக்களால்
அர்ச்சனை செய்து
அஞ்சலி மலரை அவர் அடிகளில் தூவி
அர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.....
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

குடும்பத்தினர்

தோற்றம்

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பத் தெட்டில்
ஆகு புரட்டாதியதன் இறுதி நாளாம்
தூய முப்பதாந்திகதி கிழமை வெள்ளி
துலங்கு பொன்னம்பலம் செய்தவத்தின் பேறாய்
ஆய சிவநேசத்தின் கருவி நின்று
அவனியிலே வாழ்க்கையினைத் தொடக்க வேண்டி
மாய சிவன் அருள் கொண்டு நடராசன்தான்
வந்துதித்தான் இவ்வுலக பந்தம் கொண்டான்.

மறைவு

ஈராயிரத் திரண்டு ஆண்டாரம்பம்
இயலுமொரு தைத்திங்கள் முதலாம் வாரம்
ஆறாவது நாளாம் ஞாயிறன்று
அகன்ற புகழ் நடராசன் கனடா மண்ணில்
ஊரார்கள் அயலவர்கள் நண்பர் மற்றும்
உறவெல்லாம் கதறியழ உலகம் நீத்தான்
பேறான அரனுலகம் சென்றடைந்தான்
பெறற்கரிய முத்திநிலை தேடிப் பெற்றான்.

உடற் கூற்று வண்ணம் (பட்டினத்தடிகள் அருளியது)

(இசை வாய்ப்பாடு)

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்த
தனனதந்த தனனதந்த
தானனதானன தானனதந்த
தந்ததனதான தனதானனா.

ஒருமடமாதும் ஒருவனும் ஆகி
இன்பசுகம் தரும் அன்பு பொருந்தி
உணர்வு கலங்கி ஒழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீது கலந்து

பனியில் ஓர்பாதி சிறுதுளிமாது
பண்டியில் வந்துபு குந்துதிரண்டு
பதுமம் அரும்பு கமடம்இ தென்று
பார்வை மெய்வாய்செவி கால்கைகள் என்ற

உருவமும்ஆகி உயிர்வளர்மாதம்
ஒன்பதும் ஒன்றும் நிறைந்து மடந்தை
உதரம் அகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமும் நாளும் அறிந்து

மகளிர்கள் சேனை தரஅணை ஆடை
மண்பட உந்திஉ தைந்து கவிழ்ந்து
மடமயில் கொங்கை அமுதம் அருந்தி
ஓர் அறிவுஈர் அறிவு ஆகிவளர்ந்து

ஒளிநகைஊறல் இதழ்மடவாரும்
உவந்து முகந்திட வந்துதவழ்ந்து
மடியில் இருந்து மழலைமொழிந்து
வாஇருபோஎன நாமம் விளம்ப

உடைமணிஆடை அரைவடம் ஆட
உண்பவர் தின்பவர் தங்களொடு உண்டு
தெருவில் இருந்து புழுதி அளைந்து
தேடியபாலரொடு ஓடி நடந்து
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே

உயர்தருஞான குரு உபதேச
முந்தமிழின் கலையும் கரைகண்டு
வளர்பிறை என்று பலரும் விளம்ப
வாழ்பதினாறுபி ராயமும் வந்து

மயிர்முடி கோதி அறுபதநீல
வண்டு இமிர்தண்தொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொன் இலங்கு பணிகள் அணிந்து
மாகதர் போகதர் கூடிவணங்க

மதனசொருபன் இவன் எனமோக
மங்கையர் கண்டும ருண்டு திரண்டு
வரிவிழிகொண்டு கழிய எறிந்து
மாமயில்போல் அவர் போவதுகண்டு

மனது பொறாமல் அவர்பிறகுஓடி
மங்கல செங்கல சந்திகழ் கொங்கை
மருவமயங்கி இதழ் அமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேர வழங்கி

ஒருமுதல்ஆகி முதுபொருளாய்இ
ருந்ததனங்களும் வம்பில் இழந்து
மதனசுகந்த விதனம் இது என்று
வாலிப கோலமும் வேறுபிரிந்து

வளமையும்மாறி இளமையுமாறி
வன்பல்விழுந்துஇரு கண்கள் இருண்டு
வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
வாதவிரோதகு ரோதம் அடைந்து
செங்கையினில் ஓர்த டியும் ஆகியே

வருவது போவது ஒருமுதுகூனு
மந்திஎனும்படி குந்தி நடந்து
மதியும் அழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாய் அறியாமல்வி டாமல் மொழிந்து

துயில் வரும்நேரம் இருமல் பொறாது
தொண்டையும் நெஞ்சும் உலர்ந்து வறண்டு
துகிலும் இழந்து சுணையும் அழிந்து
தோகையர் பாலர்கள் கோரணிகொண்டு

கலியுகம்மீதில் இவர் மரியாதை
கண்டிடும் என்பவர் சஞ்சலம்மிஞ்ச
கலகலஎன்று மலசலம் வந்து
கால்வழி மேல்வழி சாரநடந்து

தெளிவும் இராமல் உரைதடுமாறி
சிந்தையும் நெஞ்சும்உ லைந்துமருண்டு
திடமும் அழிந்து மிகவும் அலைந்து
தேறிநல் ஆதரவு ஏதுஎனநொந்து

மறையவன் வேதன் எழுதியவாறு
வந்தது கண்டமும் என்று தெளிந்து
இனியென கண்டம் இனிஎன தொந்தம்
மேதினி வாழ்வுநி லாதினிநின்ற

கடன்முறை பேசும்என உரைநாவு
தங்கிவிழுந்து கைகொண்டு மொழிந்து
கடைவழி கஞ்சி ஒழுகிடவந்து
புதமுநாலுச வாசமும் நின்ற
நெஞ்சுதடுமாறி வரும் நேரமே

வளர்பிறைபோல எயிரும் உரோம
மும்சடையும் சிறுகஞ்சியும் விஞ்ச
மனதும் இருண்ட வடிவும் இலங்க
மாமலை போல்யம தூதர்கள் வந்து

வலைகொடுவீசி உயிர்கொடு போக
மைந்தரும் வந்துகு னிந்தழநொந்து
மடியில் விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரே இவர்காலம் அறிந்து

பழையவர்காணும் எனும் அயலார்கள்
பஞ்சு பறந்திட நின்றவர்பந்தர்
இடும் எனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியும் என்று

பலரையும் ஏவி முதியவர்தாம்இ
ருந்தசவம்கழு வஞ்சிலர் என்று
பணிதுகில் தொங்கல் களபம் அணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறும் உடம்பை

வரிசை கெடாமல் எடும்எனஓடி
வந்து இளமைந்தர்கு னிந்துசுமந்து
கடுகிநடந்து சுடைலை அடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வெனநொந்து

விறகுஇடைமுடி அழல் கொடுபோட
வெந்து விழுந்துமு றிந்துநிணங்கள்
உருகிஎலும்பு கருகி அடங்கி
ஓர்பிடி நீறும்இ லாத உடம்பை
நம்பும் அடியேனை இனிஆளுமே.

உ
 சிவமயம்
அமரர்
பொன்னம்பலம் நடராசா
அவர்களது
வாழ்க்கை வரலாற்றுச்
சுருக்கம்

இந்து மகா சமுத்திரத்தின் முத்து என வர்ணிக்கப் படுவதும் பல் வளங்களும் நிறைந்து பேரழகு கொண்டு ஏராளம் உல்லாசப் பயணிகளைக் கவர்ந்திழுக்கும் நாடாக ஒரு காலம் திகழ்ந்ததுமாகிய இலங்கைத் தீவின் வடபால் யாழ். குடா நாட்டில் பருத்தித்துறை - யாழ்ப்பாணம் வீதியில் அமைந்துள்ளது செழிப்பான அச்சுவேலி என்னும் கிராமம். பல வளங்களும் கொண்ட அக்கிராமத்தில்தான் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பொன்னம்பலம் - சிவநேசம் தம்பதியர்க்கு மகனாக 1938.09.30 அன்று திரு. நடராசா அவர்கள் வந்துதித்தார். சிறு வயது முதலே நல்லொழுக்கமும் பிறர்க்கு உதவும் பண்பும் நிறையப் பெற்றவராக விளங்கிய நடராசா அவர்கள் ஊரார், அயலவர், உற்ற சுற்றம், சகமாணவர்கள், ஆசிரியர் ஆகிய எல்லோரையும் ஒரு சேரக் கவர்ந்த நல் மாணாக்கனாகத் திகழ்ந்தார்.

கல்வியை நிறைவு செய்தபின் கிழக்கிலங்கையில் திருகோணமலை நகரில் ஓர் உல்லாசப் பயணிகள் விடுதியில் (Tourist Hotel) முகாமையாளராகப் பதவியேற்றார். பதவியேற்ற சில காலத்தின்பின் பெற்றோருடைய விருப்பின்பேரில் வந்தாரை வாழ வைக்கும் வரணி மாநகரில் அன்பும், தயையும், பொறையும் தலையாய நெறியாகக் கொண்ட கந்தையா - யோகம்மா தம்பதிகளின் புதல்வியான தங்கலக்ஷ்மி என்னும் மங்கை நல்லாளைக் கரம்பிடித்து இன்ப மயமான இல்லறம் கண்டதன் விளைவாக ரஜீவ் குமார், மயூரி என இரு குழந்தைச்

செல்வங்களைப் பெற்றார். திருமணமான இடமான வரணியில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் தாய் நாட்டில் பிரச்சினைகள் தலைதூக்கவே பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் கருதி குடும்பத்துடன் 1994ல் கனடாவிற்குக் குடி பெயர்ந்தார். புலம் பெயர்ந்த இக் கனடிய மண்ணிலும் தன்னால் முடிந்த அத்தனை சமூக சேவைகளிலும் ஈடுபட்டுத் “தனக்கென வாழாது பிறர்க்குரியாளனாகப் பரிணமித்து”, நல்ல கணவனாக, நல்ல தந்தையாக, நல்ல உறவினனாக, நல்ல அயலவனாக, நல்ல நண்பனாக சுருங்கக்கூறில் நல்ல தமிழனாக சமூகத்தின் மத்தியில் மிக மதிப்போடு வாழ்ந்து வந்தார்.

என் செய்வது? மனித வாழ்க்கை நிலையற்றது. நூறாண்டு கடந்து வாழ்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அற்பாயுளில் மடிந்தவர்கள் கதைகளையும் அறிகிறோம். அப்பர் பெருமான் எண்பத்தொரு வயதுவரை வாழ்ந்தார்; சம்பந்தரோ பதினாறு வயதிலேயே இறைவனடி சேர்ந்தார்.

“இறப்பு என்பது நாம் பிறக்கும்போது நிர்ணயிக்கப் படுவது”, அந்த வகையில் நடராசா அவர்களும் அறுபத்து மூன்றாம் அகவை நிறைந்து சில மாதங்களிலே ஊர், அயல், உற்ற சுற்றம் எல்லாம் கதறியழ விஷ வருடம், மார்சுமீத் திங்கள் 22ம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை (06.01.2002) இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார். “வருடக் கணக்காக வாய்விட்டு அழுது புலம்பினாலும் இறந்தவர் மீழ்வதில்லை. நாம் போக இருக்கும் வழியும் அதுவே யாகும்” என்றார் ஓளவையார். எனவே பிரிந்தவரையிட்டுத் துயர் கொள்ளாது, அவரது ஆத்மா சாந்தி பெறும் வகையில் நல் வழியில் நடந்து அவரது ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

மனைவி தங்கலக்ஷ்மி தயரம்

நீரினை நிலவினை வானத்தைப் பூமியை
நேராகச் சாட்சி வைத்தே
நீரெனை வதுவை செய்திட்ட நந்நாளினை
நினைந்துமே நானமுவனோ
பாரினில் உயிரிலும் மேலதாய்க் கருதிடும்
பாங்குறு தாலி தன்னை
பதைபதைத் தேங்கவே பாதியில் கூற்றுவன்
பறித்ததை நினைந்தமுவனோ
சீரிளம் பாலகர் தந்தையார் தமைவிட்டுச்
சென்றதை எண்ணி யேங்கி
சிந்தையே தடுமாறித் துயருற்று நின்றிடும்
செயலினை நினைந்தமுவனோ
ஆறென விழிகள் நீர் சொரிந்திடப் பரிதவித்
தழுதேங்கி நிற்பதல்லால்
அனலிடைப் புழுவெனத் துடிதுடித்திடு மனம்
ஆறவோர் வழி கூறுமே.

மகன் ரஜீவ்குமார் துயரம்

உயர் பண்பும் நிறையன்பும் ஊட்டி வைத்தாய்
உயர் வாழ்க்கை நான்காண உழைத்தாய் கல்வி
பயிர் என்னுள் வளர நிதம் ஊக்குவித்தாய்
பள்ளியிலே முதல்வனென ஆக்கி வைத்தாய்
அயராது என் மேன்மை குறியாய் நின்ற
அப்பாவே என்னை விடுத்தெங்கு சென்றாய்
துயர் தாங்க முடியாது தத்தளித்துத்
துடிக்குமெனை யாரொருவர் தேற்றுவாரே.

மகள் மயூரி துயரம்

வேண்டுவன வேண்டுகின்ற போதிலெல்லாம்
விருப்புடனே வாங்கிவரும் அருமை அப்பா
நீண்ட தொலை சென்றதுமேன் எம்மைவிட்டு
நெருப்பெனவே தவிக்கிறதே துயரம் நீங்கள்
மாண்ட செய்தி பொய்யாகிப் போகாதோளம்

மனவருத்தம் தீர ஒரு மார்க்கமுண்டோ
ஆண்டவனே உமைப் பறித்தான் ஏது செய்வோம்
அப்பாவே இனி எம்மை ஆற்றுவாரார்.

சகோதரர்கள்:

தியாகராசா, தர்மலிங்கம், திவ்யநாதன்

சகோதரிகள்:

லோகநாயகி, கமலநாயகி, ருக்மணி

மைத்துனர்கள்:

சந்திரசேகரமுதலி, ஆலாலசுந்தரம், கனகதுரை,
ஹரிச்சந்திரன்

உடன் பிறவாச் சகோதரர்கள்:

இராமநாதன், சண்முகராசா

உடன் பிறவாச் சகோதரி: தேவகுமாரி

மைத்துனிமார்: தங்கேஸ்வரி, தங்கராணி,

செல்வச்சரஸ்வதி, தேவி, இந்திரகுமாரி

பெறாமக்கள்: ஜெயா, மாலினி, மைதிலி, தேவகி, ரதி,

சுபாசினி, ஜீவா, லதா, ரமணன், லக்கிதரன், லவன்,
ரஜந்தி, ஜெயந்தி, வசந்தி, சதீஷ்குமார், சாந்தி, கீர்த்திகா,
நிரஞ்சன், நிர்மலா, செல்வரஞ்சன், சிறீரஞ்சன், அகிலன்,
கஜேந்திரன், லோதிசா

மருமக்கள்: குமரன், சாந்தி, மாறன், முகுந்தன்,

வசந்தன், சுகந்தன், கருணாகரன், சொர்ணலிங்கம்,
பிரபாகரன், நகுலன், நிவேதா, சுகந்தா, மனோகரன்,
கரன், சுசீவன் ஆகியோர் துயரம்

பாசத்திற் கிலக்கணமாய் வாழ்ந்தாயிங்கு

பண்புடனே எமை மதித்தாய் மதிக்க வாழ்ந்தாய்
நேசித்தாய் எமையெல்லாம் என்று மெங்கள்

நெஞ்சத்தில் இடம் பிடித்தாய் பிறந்த எங்கள்
தேசத்தை நீ நீத்தாய் என்றிருந்தோம்

திகழுமிந்தப் பூமியையே நீ ஏன் நீத்தாய்?
ஆசைக்கோர் உறவினனாய் இருந்த எங்கள்

ஐயா நீ போனதெங்கே கூறுவாயே.

தேற்றம்

நேற்றிருந்தார் இன்றைக்கு இங்கே இல்லை
நீள்புவியின் பெருமையிது என்றே உண்மை
சாற்றுகவி வள்ளுவனார் சொன்ன அந்தச்
சத்தியமாம் வார்த்தையினைச் சரியாய் நோக்கில்
ஏற்றிடுவோம் உண்மையதே சனித்த பேர்கள்
என்றோ ஒரு நாளாலகு நீத்தல் திண்ணம்
கூற்றுவனார் வயது குலம் ஆண்பெண் பேதம்
கொள்வதில்லை என்பதனால் அமைதி கொள்வோம்.

வருந்த வேண்டா!

“இவன் பிறப்பதுமில்லை. இவன் ஒருமுறை இருந்து
பின்னர் இல்லாது போவதுமில்லை. இவன் பிறப்பற்றான்;
அனவரதன்; இவன் சாகவதன்; பழையோன்; உடம்பு
கொல்லப்படுகையில் இவன் கொல்லப்படான்.”

“நைந்த துணிகளைக் கழற்றி எறிந்துவிட்டு மனிதன் புதிய
துணிகள் கொள்ளுமாறுபோல ஆத்மா நைந்த உடல்
களைக்களைந்து புதியனவற்றை எய்துகிறது.”

“இதனை ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா; தீ எரிக்காது; நீர்
இதனை நனைக்காது; காற்று உலர்த்தாது!

“உயிர்களின் ஆரம்பம் தெரியவில்லை. நடுநிலைமை
தெளிவுடையது. இவற்றின் இறுதியுந் தெளிவில்லை. இதில்
துயரப்படுவதென்ன?

“எல்லோருடம்பிலுமுள்ள இந்த ஆத்மா கொல்லப்பட
முடியாதது. ஆதலால், நீ எந்த உயிரின் பொருட்டும்
வருந்துதல் வேண்டா!!

-பகவத்கீதை-

நன்றி நவிலல்

பண்பின் சிகரமாய் பாசத்தின் உறைவிடமாய்
எங்கள் வாழ்வின் வழிகாட்டியாய்த் திகழ்ந்து
எம்மை விட்டுப் பிரிந்து இறைபதம் எய்திய
எங்கள் குடும்ப ஒளிவிளக்கு

அமரர்

பொன்னம்பலம் நடராசா

அவர்கள் மறைவுற்றவேளை நேரில் வந்து
அனுதாபங்கள் தெரிவித்தவர்களுக்கும், அனுதாபச்
செய்திகள் அனுப்பியவர்களுக்கும், தொலைபேசி
மூலம் எமக்கு ஆறுதல் கூறி எமது துக்கத்தில் பங்கு
கொண்ட அன்பு உள்ளங்களுக்கும்,

பார்வையாளர் மண்டபத்திற்கு வருகைதந்து இறுதி
அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும் மலர்வளையம்
சாத்தியவர்களுக்கும் இறுதிக்கிரியைகளிலும்
அந்தியேட்டி, சபிண்டகரணம் முதலிய நிகழ்வுகளிலும்
கலந்து ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தனை புரிந்த
அனைவர்க்கும்,

இந்த நினைவு மலரை அழகுற அச்சமைத்துதந்த
பரடைஸ் அச்சகத்தாருக்கும்,

தேவையானபோதெல்லாம் உதவி ஒத்தாசைகள் புரிந்த
அனைவர்க்கும், மற்றும் யாவருக்கும் எமது மனப்பூர்வ
மான நன்றிகளையும், வணக்கங்களையும் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகின்றோம்.

குடும்பத்தவர்கள்

Paradise Print Tel: 416-288-6449
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org